

Hvis hr. Melchior vil læse, hvad der er sket i denne sag - vi skal nok snart 10 år tilbage, da jeg fremsatte det første forslag fra radikal side - så vil hr. Melchior se, at det, jeg har sagt i dag, er aldeles i overensstemmelse med, hvad der hele tiden har været indeholdt i det radikale forslag. Jeg synes egentlig, det ville gøre hr. Melchior ære, hvis han respekterede en regeringspartners synspunkter på det punkt; jeg plejer at respektere hr. Melchiors synspunkter.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Det Konservative Folkeparti har jo det privilegium, at vi ikke deltager i forhandlingerne i regeringen, men i forhandlinger *med* regeringen. Jeg vil gerne give den oplysning, at Det Konservative Folkeparti i de forhandlinger, der har været med regeringen, naturligvis har givet udtryk for, at vi gerne så, at bestemmelserne blev sådan, som det er skitseret i Venstres og Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Jeg sagde i min tale, at der jo nu er lavet en aftale om helheden, og så kan man naturligvis ikke pille et element af helheden ud og lave en aftale med nogle andre om det. Men det er da selvfølgelig overflødig at sige til Folketinget, at Det Konservative Folkepartis principielle standpunkt stadig er det, vi har forsøgt at arbejde for, men som vi ikke kunne komme igennem med. Men vi arbejder videre for det standpunkt og håber selvfølgelig at komme igennem med det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Anders Fogh Rasmussen var meget vred over, at hr. Jørgen Estrup ikke svarede helt klart på et enkelt spørgsmål. Hr. Anders Fogh Rasmussen har heller ikke svaret mig, til trods for at jeg har spurgt to gange; men lad det være.

Der er også andre ting, som hr. Anders Fogh Rasmussen gentager - ud over at lade være med at svare på klare spørgsmål - og det er en fejlagtig anvendelse af sproget. Tvangsbidrag er det, man betaler, når man ikke kan slippe udenom; sådan må jeg forstå tvang.

Det, hr. Anders Fogh Rasmussen bruger ordet tvangsbidrag om, er en situation, hvor man for det første ved, at der ydes bidrag, og for det andet har en mulighed for at melde fra. Jeg synes, det er på kanten af rimelighed og anstændighed at blive ved med - jeg tror, jeg talte over en halv snes gange - at bruge ordet tvangsbidrag.

Så er det selvfølgelig ikke nogen hemmelighed - det lyder næsten sådan, at det skulle være sådan en hemmelighed, man kan drille lidt med - at Socialdemokratiet ikke mener, at der skal være en tilmeldeordning til politisk aktivitet. Vi respekterer demokratiske beslutninger også i foreninger, og vi respekterer dem, både når det gælder noget, der kan være til gunst for Socialdemokratiet, og når det er til gunst for andre.

Sådan er det imidlertid ikke med Venstre, for der vil opstå den situation - det er jo det, der ligger i det forslag, der kommer fra Venstre og Fremskridtspartiet - at det vil føre til en fuldstændig skævdeling af bidragene i forhold til det politiske billede. Fagbevægelsen er én side, men den eneste anden side, som man kan få øje på, når man er Venstremand og Fremskridtsmand, er arbejdsjernerne.

Nej, for os er det det samlede erhvervsliv. Så hr. Anders Fogh Rasmussen må fortælle: Skal det samlede erhvervslivs aktionærer, anpartshavere, interessenter og kunder også melde til? Det vil hr. Anders Fogh Rasmussen ikke svare positivt på. Han vil nemlig end ikke svare positivt på, at aktionærer, anpartshavere og kunder skal vide, at der ydes et bidrag; det vil hr. Anders Fogh Rasmussen og Venstre nemlig stemme imod.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal lige have clearet mit forhold til hr. Jørgen Estrup.

Jeg sagde, at jeg ikke havde hørt De Radikale sige det, og sikke et held, at jeg var så forsigtig! Jeg må så beklage, at der er foregået noget i oktober - hvor jeg ganske rigtigt opholdt mig ved FN på husets vegne her, på folkets og statens vegne - som jeg ikke har været opmærksom på. Når hr. Estrup siger, at sådan forholder det sig, så forholder det sig selvfølgelig sådan.

Det hindrer imidlertid ikke det væsentlige spørgsmål, jeg rejste om, hvor mange beslutninger i de folkevalgte forsamlinger, i de mange forskellige organisationer man så tilsvarende skal kunne tage forbehold over for. For jeg er sikker på, at hvis man sendte masser af programmer om højskoler, om kunstanskaffelser, om studierejser ud til urafstemning hos de pågældende organisationers medlemmer, så ville de også falde.

Og når jeg altså konstaterer, at Det Radikale Venstre ikke har skiftet standpunkt, men har deklareret det igennem årene, så er det o.k., men